VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Politiikkaa ajassa

Puhemies **Eero Heinäluoman** (sd.) riemastuttava piristys eduskunnan syksyyn on opposition varjobudjettien lähetekeskustelu. Syntyy paljon eloisampi parituntinen kuin varsinaisesta hallituksen budjetista, jonka lähettäminen valiokuntaan on pilkottava päiväkausiksi.

Perussuomalaisten ryhmäpuhuja **Kaj Turunen** vaati yritysten Kela-maksun palauttamista, koska se syö vähemmän työpaikkoja kuin hallituksen ensi vuodelle runnoma alv:n korotus.

Tuomo Puumala (kesk.) väitti hallituksen suurella melulla ajaman nuorten yhteiskuntatakuun vesittyvän, kun opetusministeri **Jukka Gustafsson** (sd.) julkaisee kunnallisvaalien jälkeen nyt työpöydällään lojuvan koulutuspaikkojen leikkauslistan.

Valtiovarainministeri **Jutta Urpilainen** (sd.) tunnusti edellisellä vaalikaudella oppositiojohtajana vastustaneensa Kela-maksun poistoa, mutta nyt maksun palauttaminen olisi hänen mielestään edesvastuutonta. ”Politiikkaa pitää tehdä ajassa,” opasti Urpilainen oppositiota.

Ministeri Gustafsson katsoi tämän ajan politiikan vaativan hänen poissaoloaan.

Robin Hood, ps vai sd?

Perussuomalaiset nimesivät oman varjobudjettinsa Robin Hood -budjetiksi. Robin Hoodin miehet olivat keskiajan Englannissa toimineita metsärosvoja, jotka ryöstivät rikkaita ja maksoivat köyhille suojelurahaa saadakseen viranomaisilta rauhassa ryypätä ja rällästää saalistaan.

Sosialidemokraatit suuttuivat tempauksesta kovin. He kuulemma ovat alkuperäisiä Robin Hoodin miehiä Suomessa.

Ensiksi ryhmän johto ilmiantoi **Matti Saarisen** viime vaalikaudelta. Saarisella onkin vahvaa näyttöä. Hän oli taannoin eduskunnan urheilukerhon vilpitön puheenjohtaja. Äskettäin hän menetti veteraanien golf-kisojen mitalin vilpin takia.

Ex-ministeri **Johannes Koskinen** (sd.) pani paremmaksi kertoen erään suuren päivälehden otsikoineen hänet jo 1993 Robin Hoodiksi.

Keskusta näpertelee

Keskustan varjobudjetin käsittely lässähti, kun puheenjohtaja **Juha Sipilä** liihotteli vaalikentillä. Siellä olivat monet muutkin puheenjohtajat ja ministerit.

Ben Zyskowicz (kok.) halusi taas haastaa Sipilän ajatuksen, että tuottaviin investointeihin kannattaa ottaa velkaa. Zyskowiczin pettymykseksi ajatuksesta ei ole keskustan varjobudjetissa jälkeäkään.

Sipilän linjaus on ollut ainoa virkistävä tuulahdus Suomea yksimielisesti kuoliaaksi kuristavassa talouskeskustelussa. Keskustan ryhmänjohtaja **Kimmo Tiilikainen** ei osannut, halunnut tai uskaltanut lähteä Zyskowiczin haasteeseen. Muita keskustalaisia aihe kiinnosti vielä vähemmän.

Vasta **Timo V. Korhonen** totesi, että kokoomuksen johtama Ruotsin hallitus investoi rohkeasti velaksi. Ruotsi menestyy, mutta Suomen hallitus näpertelee. Tuolloin keskustelua oli käyty jo kaksi tuntia ja Zyskowicz lähtenyt kyllästyneenä kotiinsa.

Keskustan varjobudjetti tuntuu kovin **Mauri Pekkarisen** näköiseltä näpertelyltä. Miljoona sinne, kolme tuonne ja kymmenen miljoonaa velasta pois!

Kovia tyttöjä

Liikenneministeriön alueelta lensi ties kuinka mones korkea johtaja suhteellisen lyhyenä aikana. Merenkulkulaitoksen herrat potkittiin sentään luonnollisista syistä, asiakkaiden liiallista huolenpitoa nauttineina. Liikenneviraston pääjohtaja **Juhani Tervala** joutui eroamaan, koska ministeri **Merja Kyllönen** (vas.) ei tykkää hänen naamastaan.

Viime vaalikaudella VR:n pääjohtaja **Henri Kuitunen** erosi, kun liikenneministeri **Anu Vehviläinen** (kesk.) tilasi hänen mielestään tarpeettomasti junanvaunuja. Onnistuneella kilpailutuksella pidettiin suomalainen vaunuteollisuus hengissä Kainuussa.

Kainuulainen ministeri Kyllönen ei ole maakunnissa kovin suosittu, ei etenkään kommunistien vanhoissa pesäpaikoissa Turussa ja Porissa. Hallituksen liikennepolitiikka keskittyy Espoon metroon, Helsingin ratapihaan ja kehärataan sekä pääkaupungin kehäteihin. Pääkaupungin mediassa hän on ylivertaisen suosittu liikenneministeri.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Moottoriton moottorilla
saamaton tuo sylttysuoni
navetalta aitallensa
ajaa tehomönkijällä
lumen tullen peltikelkka
alla tuhdin takaliston
päälle mäen kiskoo ukon
lihat, talit hapetonna

kieli huulten välis´ syntyi
pärräpoika parahinen
leikkimieli rallimiesi
kimittelee, kekettelee
lumi lentää telan alta
suosta kura rattahista
sankar seläst rautapollen
ihastelee jälkiänsä

Jokapihan joutovärkit
avuttomain apukalut
tuottavat nuo melun, hajun
reisi paksu, mahareppu
rytkyy maastos maukkahassa
kovaotsa konekansa
tarpeen oisi vero kova
turharallin rahoitukseks

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 20.10.

Hevosten lukumäärä vähentynyt

Hevosten kysyntä on alkusyksyn kuukausina ollut edelleen hiljaista, mutta kaupan odotetaan vilkastuvan metsätyökauden alettua marraskuun puolella. Ostajana esiintyy lähinnä Pohjois-Suomi.

Nyt on jo käytettävissä viime kesäkuun puolivälissä suoritetun otantalaskennan tulokset, jotka kuvaavat hevosten lukumäärien kehitystä. Täysi-ikäisiä hevosia oli maassamme tilaston mukaan kaikkiaan 203.539 kappaletta.

Kotimaiset marjat maustavat tuoreen suklaan

Makeasta harrastuksesta syntyi unelmatyö ylöjärveläisellä Suojärven tilalla. Käsityönä valmistuva suklaa saa arominsa kotimaisista marjoista.

MARKKU VUORIKARI

Suklaan tekeminen vaatii paljon työtunteja ja luovuutta. Katja Järvenpää vastaa ravintola-alan ammattilaisena valmistuksesta ja resepteistä.

YLÖJÄRVI

Intohimo suklaaseen vei kielen mennessään, mutta antoi samalla suussa sulavan ammatin Ylöjärven Mutalan kylään kotiutuneille **Katja** ja **Tomi Järvenpäälle**.

”Harrastuksesta kaikki lähti”, kertaa Suojärven Suklaatilan yrittäjäpari.

Järvenpäät maistelivat itse tehtyjä suklaaherkkuja, keskustelivat niistä ja kiersivät tapahtumissa. Ravintola-alan ammattilaisena työskennelleen Katjan sydän suli suklaalle, jonka valmistuksen saloihin hän pääsi tutustumaan muun muassa Belgiassa.

”Vaatii paljon työtunteja, että oppii käsittämään, miten suklaa toimii raaka-aineena. Sen työstämisessä ja reseptien tekemisessä joutuu käyttämään paljon omaa luovuuttaan, joten se innostaa”, suklaamestari perustelee viehätystä.

Käsityönä kaakaovoista

Suojärven tilalla valmistetaan suklaata käsityönä sataprosenttisesta kaakaovoista.

”Käsityöläisyys tuo kivaa särmää ja mahdollistaa sen, että voimme muokata tuotettamme haluamallamme tavalla”, myynnistä ja markkinoinnista vastaava Tomi korostaa.

Suklaa tulee raakamassana Belgiasta, mutta siitä eteenpäin työ on Katjan hyppysissä.

”Raakamassa tarkoittaa, että se on käsitelty paremmin säilyvään ja helpommin kuljetettavaan muotoon. Suoraan päiväntasaajalta tulevasta kaakaopavusta saakka emme pysty suklaata tekemään.”

Valmistus on pitkä ja monivaiheinen. Ensimmäiseksi raakamassa temperoidaan.

”Rasvamolekyylit pitää saada tiettyyn järjestykseen, että suklaa saa rakenteensa, makunsa ja ulkonäkönsä, vasta sen jälkeen sitä voi ruveta työstämään”, Katja selittää.

”Täyden työpäivän saa tehdä, että saa tuotteen valmiiksi.”

Marjat kotimaasta

Maaseudun maut maistuvat Suklaatilan tuotteissa. Maustamiseen käytetään muun muassa kotimaisia marjoja, joista osa tulee Pirkanmaalta.

”Kotimaisuus on meille todella tärkeää sekä ajatusmaailmamme että suklaan maun takia”, Katja painottaa.

”Yksi hyvä syy on se, että kotimaiset marjat ovat paljon muita voimakkaamman makuisia. Emme käytä teollisia aromeja, vaan kaikki maku suklaaseen tulee aidoista marjoista.”

Makuun vaikuttaa myös tuoreus, mihin ei Suklaatilan väen mielestä osata aina kiinnittää tarpeeksi huomiota.

”Meiltä lähtee aina jälleenmyyjille tuoretta tavaraa.”

Tumma kasvattaa suosiotaan

Makutottumuksissa on tapahtunut selvä muutos keskieurooppalaisempaan suuntaan, vaikka suomalainen suosiikin yhä mietoa maitosuklaata.

”Tumman suklaan arvostus on lähtenyt valtavaan kasvuun. Ei siitä niin kauhean kauan aikaa ole, kun taloussuklaa oli suurin piirtein ainoa tumma vaihtoehto kaupoissa”, Katja muistuttaa.

”Tumman suklaan terveysvaikutukset ovat yksi selkeä syy, joka on herättänyt suomalaisten kiinnostuksen.”

Myös eksoottisempi elämys kiehtoo.

”Maitosuklaahan on loppujen lopuksi maultaan kaukana alkuperäisestä kaakaopavusta, koska kaakaomassan määrä on siinä aika vähäinen.”

Suklaa maistuu myös tekijälle

Työ ei ole vienyt iloa herkuttelusta, vaikka määrällisesti suklaata kuluukin vähemmän kuin harrastuksen alkuvuosina.

”Makujen hakemisesta on tullut työtä, sitä väkisinkin analysoi ja prosessoi, mutta kyllä suklaasta vielä nauttia voi”, Katja vakuuttaa.

”On meillä yhä olemassa suklaan nauttimisen traditio kuten silloin ennen vanhaan. Hyvä suklaa ja punaviini ovat paikallaan kun lapset ovat jo nukkumassa”, Tomi naurahtaa.

HENNA VAINIO

Sonnit vaihtuivat suklaaseen

”Navetta taipuu moneksi”, Suojärven isäntä **Tomi Järvenpää** vakuuttaa.

Ylöjärveläisen Suklaatilan tapauksessa kymmenisen vuotta tyhjillään ollut navetta koki muodonmuutoksen suklaan valmistustilaksi ja sympaattiseksi maalaispuodiksi.

”Maatila on suuri mahdollistaja. Ihmisillä voi olla paljon ideoita, mutta usein se on kiinni siitä, ettei ole tiloja missä lähteä niitä toteuttamaan.”

Siinä, että sonnit vaihtuivat suklaaseen, ei loppujen lopuksi ole mitään kummallista.

”Jokainen sukupolvi on tuonut tilalle jotain uutta samalla kun on jatkanut perinteitä.”

Viestinnän alalta maanviljelijäksi

Suojärven tilalla ei eletä silti pelkällä makealla, vaan Järvenpäät viljelevät yhä maata ja hoitavat metsiä.

”Tuomme sen puolen esille joka käänteessä ja se hämmästyttää kävijöitä aika paljon. Teemme täällä töitä siinä mielessä vanhan ajan hengessä, että omalta tilalta täytyy se leipä ansaita.”

Kotitilasta vastuun ottaminen ei merkinnyt taakkaa.

”Tuntuu, etten olisi koskaan täältä lähtenytkään, vaikka olin kaksitoista vuotta poissa”, viestintä- ja markkinointialalla pitkään työskennellyt Tomi kuvailee.

”En tosin syntynyt traktorin rattiin, vaan hankin akateemisen tutkinnon ja tein muita asioita. Milloinkaan en silti poissulkenut sitä mahdollisuutta, ettenkö ottaisi kotitilaa haltuun kun sukupolvenvaihdokselle koittaisi luonteva aika.”

Lapset mukana tilan arjessa

Nyt 3-vuotiaiden kaksosten isän mieltä lämmittää seurata, kun lapset leikkivät tutussa pihapiirissä. ”Täällä sukupolvien ketjun näkee konkreettisesti.”

Sukutilan jatkaminen ja perheen kasvattaminen maalla on ollut tärkeää myös **Katjalle**.

”Tässä lapset saavat olla luontevasti mukana jokapäiväisessä arjessa niin paljon kuin vain mahdollista ja samalla he näkevät, mitä äiti ja isä tekevät työkseen. Näinhän maalla on aina toimittu.”

Yrittäjäperheen arjen pyörittäminen vaatii suunnittelua, mutta onneksi vanhempien ja isovanhempien apu on lähellä.

HENNA VAINIO

PERHEYRITYS

Tuorekonvehteja ja timjamisuklaata

Ylöjärven Mutalan kylässä sijaitseva perheyritys on valmistanut keväästä 2010 asti suklaata käsityönä sataprosenttisesta kaakaovoista.

Maustamisessa käytetään paljon kotimaisia marjoja ja hedelmiä hilloina, jauhettuna ja kuivattuna.

Erikoisuuksiin kuuluvat tuorekonvehdit sekä pian markkinoille tulevat timjamisuklaa ja talkkunalevy.

Suuri osa tuotteista on säilöntäaineettomia.

Suklaamaistajaiset kasvattavat suosiotaan. Tänä vuonna tilalla vierailee 60–70 ryhmää.

Satakunta jälleenmyyjää eri puolilla Suomea myy tuotteita Suklaatilalla sijaitsevan maalaispuodin lisäksi.

Kylätori.fi -maalaispuodista ja verkkokaupasta löytyy lähes 40 kotimaisen pientuottajan herkkuja.

Suklaatila syntyi yhteisestä harrastuksesta. Tomi Järvenpää huolehtii tarvittaessa myös pakkaajan ja lähetin hommista.

Kaakaopapu kasvaa päiväntasaajalla, mutta suklaan kätkemät maut ovat kotoisin suomalaisesta luonnosta. Raakamassa tulee Belgiasta.